

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2010r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Dariusz Mizera
Protokolant	Renata Brelikowska

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2010r. roku w P.

na rozprawie

sprawy z powództwa K. J. (1)

przeciwko (...) SA w W.

o zadośćuczynienie w kwocie 200.000,00 zł i odszkodowanie w kwocie 180,00 zł miesięcznie

1. zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda K. J. (1) kwotę 120.000 zł (sto dwadzieścia tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami:

a/ od kwoty 41.000,00 zł (czterdzieści jeden tysięcy złotych) od dnia 15 stycznia 2010r. do dnia zapłaty ;

b/ od kwoty 79.000,00 zł (siedemdziesiąt dziewięć tysięcy złotych) od dnia 14 kwietnia 2010r. do dnia zapłaty ;

2. zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda K. J. (1) odsetki ustawowe od kwoty 39.000,00 zł (trzydzieści dziewięć tysięcy złotych) od dnia 15 stycznia 2010r. do dnia 7 kwietnia 2010r.

3. umarza postępowanie co do żądania zadośćuczynienia w kwocie 39.000 zł (trzydzieści dziewięć tysięcy złotych) wobec cofnięcia pozwu;

4. oddala powództwo o zadośćuczynienie w pozostałym zakresie ;

5. zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda K. J. (1) kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 25 marca 2010r. do dnia zapłaty ;

6. zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda K. J. (1) kwotę 4.330,00 zł (cztery tysiące trzysta trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania ;

7. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) SA w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 9.020,00 zł (dziewięć tysięcy dwadzieścia złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych obciążających pozwanego ,

8. nakazuje ściągnąć od powoda K. J. (1) z zasądzonych roszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 2.255,41 zł (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt pięć złotych czterdzieści jeden groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych obciążających powoda ;

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 marca 2010r. pełnomocnik powoda K. J. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda kwoty 200.000 zł z ustawowymi odsetkami od 16 listopada 2009r. do dnia zapłaty tytułem należnego zadośćuczynienia za ból cierpienie i krzywdę , kwoty 180 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia założenia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano , iż w dniu 26 sierpnia 2009r. w L. doszło do zdarzenia w wyniku którego powód pomagając prowadzić krowę został uderzony rogiem krowy w głowę na skutek tego zdarzenia całkowicie stracił prawe oko oraz doznał uszkodzenia twarzy i nosa.

Właściciel gospodarstwa rolnego był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...). Pozwany przyjął odpowiedzialność za to zdarzenie i wypłacił powodowi 1000 zł zadośćuczynienia . W ocenie powoda kwota zadośćuczynienia jest zaniżona bowiem powód doznał obrażeń bardzo dotkliwych gdyż tak należy traktować stratę oka dla młodego mężczyzny mającego przed sobą wiele perspektyw .

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał ,iż powód otrzymał już po wniesieniu sprawy do Sądu dodatkowo kwotę 39.000 zł tytułem zadośćuczynienia. W ocenie strony pozwanej zadośćuczynienie w kwocie 40.000 zł jest adekwatne do rozmiaru szkody i spełnia uzasadnione oczekiwania powoda .

Na rozprawie w dniu 4 maja 2010r. pełnomocnik powoda cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do wypłaconej powodowi na początku kwietnia 2010r. kwoty 39.000 zł i sprecyzował powództwo w ten sposób ,że wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 161.000 zł tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia 16 listopada 2009r. do dnia zapłaty , zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty 39.000 zł od dnia 16 listopada 2009r. do dnia 7 kwietnia 2010r. w pozostałym zakresie podtrzymał powództwo.

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie tak sprecyzowanego powództwa.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 26 sierpnia 2009r. miało miejsce zdarzenie w wyniku którego krowa którą powód chciał zatrzymać chcąc w ten sposób pomóc ojcu prowadzącemu gospodarstwo rolne uderzyła powoda rogiem w głowę.

Niezwłocznie po zdarzeniu powód został przewieziony do (...) Szpitala Wojewódzkiego im. (...) w P. gdzie był poddany dwóm operacjom . Na Oddziale Okulistycznym przebywał 4 dni.

W wyniku tego zdarzenia powód doznał ciężkiego uszkodzenia prawej gałki ocznej z wypadnięciem tkanek i krwotokiem do ciała szklistego , złamania kości nosa z przemieszczeniem i rany miazdżonej kości nosa .

Skutkiem tych obrażeń była utrata gałki ocznej oka prawego , zaburzenie drożności nosa oraz okresowe bóle głowy i blizny grzbietu nosa . U powoda pozostały blizny pourazowe twarzy i zniekształcenia pourazowe twarzy (powieki oka prawego i nosa) powodujące asymetrię twarzy . Powód po tym jak dowiedział się ,że utracił oko był załamany konieczna była konsultacja psychiatryczna , nie chciał odwiedzin , był zrezygnowany, czuł się kaleką .

Dowód: - zeznania powoda K. J. k.1150dw.-116

- zeznania świadka A. Z. k. 540dw.-55

- karta informacyjna leczenia szpitalnego k.9-10

- dokumentacja lekarska k.64

- opinie biegłego okulisty k.79-80 , biegłego chirurga

plastycznego k.96-99, biegłego psychiatry k.86-88 , biegłego

laryngologa k. 107

Po wyjściu ze szpitala powód przez 6 miesięcy przebywał na zwolnieniu lekarskim i został zwolniony z pracy z uwagi na przeciwwskazania do prowadzenia wózków widłowych. Przez kilka miesięcy był bezrobotny. Obecnie pracuje w zakładzie pracy chronionej jako nielicencjonowany pracownik ochrony i zarabia około 1200 zł miesięcznie . Powód praktycznie wycofał się z życia towarzyskiego , unika towarzystwa, stał się bardziej nerwowy.

Dowód: - zeznania powoda K. J. k. 115odw.-116

- oświadczenie o rozwiązaniu umowy k.12

W dniu 3 września 2009r. powód zgłosił szkodę do ubezpieczyciela , nie wskazał jednak kwoty żądanego odszkodowania czy też zadośćuczynienia . W dniu 15 października 2009r. strona pozwana przyznała powodowi zaliczkowo kwotę 1000 zł jako bezsporną część zadośćuczynienia.

Pismem które wpłynęło do pozwanego w dniu 12 listopada 2009r. pozwany przestawił rachunki i zaświadczenia i wniósł o przyznanie mu zadośćuczynienia większego niż ustalone ostatnio (nie sprecyzował jednak kwoty) wniósł także o zwrot utraconych zarobków , pieniędzy za dojazdy do Ł. i P. oraz pieniędzy wyłożonych na zakup protezy .

Po komisji lekarskiej w rozmowie telefonicznej w dniu 15 stycznia 2010r. powód wskazał , iż domaga się zadośćuczynienia w związku z wypadkiem w kwocie 80.000 zł .

W dniu 7 kwietnia 2010r. powodowi wypłacono kwotę zadośćuczynienia w wysokości 39.000 zł .

Dowód: - dokumenty zawarte w aktach szkodowych

W wyniku wypadku powód tak naprawdę w sposób nieodwracalny stał się osobą jednooczną.

Nie istnieje możliwość całkowitej eliminacji blizn u powoda bowiem blizny te nie kwalifikują się do ich korekty chirurgicznie – plastycznej . Natomiast istnieje możliwość korekty chirurgicznie – plastycznej nosa wymaga jednak poddania się operacji korekcji pourazowego zniekształcenia nosa która niesie ze sobą pewne ryzyko.

Obecnie powód jest ograniczony w zakresie zdolności do pracy zarobkowej, nie będzie mógł wykonywać swojego wymarzonego zawodu kierowcy. Z punktu widzenia chirurga plastycznego powód doznał 10% uszczerbku na zdrowiu , podobnie laryngolog ocenił uszczerbek na zdrowiu z punktu widzenia laryngologicznego na poziomie 10% , natomiast okulista z uwagi na jednooczność ocenił trwałe uszczerbek na zdrowiu na poziomie 38%.

Dowód: opinie biegłego okulisty k.79-80 , biegłego chirurga

plastycznego k.96-99 , biegłego laryngologa k. 107

Powód K. J. (1) trzykrotnie jeździł do Ł. w celu wykonania indywidualnej gałki ocznej w dniach 16.09.2009r, 14.10.2009r. i 21.10.2009r. korzystał z transportu znajomej która podwoziła go samochodem osobowym S. (...). Dodatkowo powód wyłożył kwotę 100 zł jako dopłatę do protezy oka.

Dowód: - zeznania powoda K. J. k. 116

- rachunek k.A16 , zaświadczenie k.A15 akt szkodowych

Stan faktyczny sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności na podstawie zeznań powoda i zeznań przesłuchanego w sprawie świadka, a także na podstawie dokumentacji lekarskiej, na podstawie opinii biegłych którzy w niniejszej sprawie opiniowali oraz na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach szkodowych. Opinie biegłych są jasne i pełne ostatecznie nie były przez strony kwestionowane i zostały one przez pełnomocników stron zaakceptowane. Sąd zaś przeprowadził wszystkie wnioskowane przez strony dowody (wniosek o ponowny dowód z opinii psychiatry, czy też wniosek o opinie ortopedy zostały ostatecznie przez stronę powodową cofnięte.).

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Powództwo w znacznej części jest zasadne.

Zgodnie z art. 431 § 1 k.c. kto zwierzę chowa lub się nim posługuje obowiązany jest do naprawienia wyrządzonej przez nie szkody niezależnie od tego czy było pod jego nadzorem czy też zabłąkało się lub uciekło, chyba że ani on ani osoba za którą ponosi odpowiedzialność nie ponoszą winy.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124 poz. 1152 ze zm.) z ubezpieczenia OC rolników przysługuje odszkodowanie, jeżeli rolnik, osoba pozostająca z nim we wspólnym gospodarstwie domowym lub osoba pracująca w gospodarstwie rolnym rolnika są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z posiadaniem przez rolnika tego gospodarstwa rolnego szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Z kolei w myśl obowiązującego w chwili wyrządzenia szkody art. 52 ust. 1 w/w ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej osoby odpowiedzialnej najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Bezspornym jest, że powód doznał obrażeń podczas zaganiań krowy należącej do gospodarstwa rolnego jego ojca. Z powyższego wynika, iż bezpośredni sprawca (ojciec powoda prowadzący gospodarstwo rolne) za szkodę odpowiada na zasadach winy w nadzorze określonej w art. 431 § 1 k.c. natomiast ubezpieczyciel na zasadach określonych w w/w ustawie w zw. z art. 805 k.c.

Zresztą pozwany w toku procesu nie kwestionował swojej legitymacji uprzednio wypłacił powodowi także pewne świadczenia, a mianowicie zadośćuczynienie w wysokości 40.000 zł.

I. zadośćuczynienie

Jest niewątpliwe, że szkoda niemajątkowa w postaci krzywdy związanej z uszkodzeniem ciała czy też rozstrojem zdrowia powstaje w chwili zdarzenia i podlega naprawieniu na podstawie art. 431 § 1 k.c. oraz według zasad określonych w art. 445 k.c.,

Kwestię zadośćuczynienia normuje przepis art. 445 § 1 k.c.

Stanowi on, że Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Jaka jest to suma – zależy to od oceny konkretnego przypadku w granicach swobodnej oceny Sądu.

Sąd Najwyższy ujmuje to następująco ...”pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazany przez kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty sumy symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość...” (wyrok SN z 22 kwietnia 1985r. II CR 94/85).

Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z 15 lipca 1977r. w sprawie IVCR 266/77 ...” zadośćuczynienie z art. 445 § 1 k.c. ma charakter kompensacyjny, w związku z tym winno być stosowne do doznanej krzywdy oraz uwzględniać wszystkie zachodzące okoliczności, w szczególności winny być wzięte pod uwagę takie okoliczności jak nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałe następstwa zdarzenia.

Odnośnie określenia wysokości zadośćuczynienia proponuje posługiwanie się następującymi kryteriami ...” dla wysokości zadośćuczynienia istotne znaczenie mają: wiek poszkodowanego, rodzaj doznanych obrażeń, nasilenie i czasokres trwania cierpień, jak i skutki uszkodzenia ciała w zakresie ogólnej zdolności do życia (wyrok SN z 13 marca 1973r. w sprawie IICR 50/73).

Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z 18 grudnia 1975r. w sprawie ICR 862/75 ...” zadośćuczynienie powinno być środkiem pomocy dla poszkodowanego i pozostawać w odpowiednim stosunku do rozmiaru krzywdy i szkody niemajątkowej. Przy określeniu wysokości zadośćuczynienia podstawowe znaczenie ma stopień natężenia krzywdy, a więc cierpień fizycznych i ujemnych doznań psychicznych. Decyduje więc rodzaj, charakter cierpień fizycznych doznanych przez poszkodowanego wskutek uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia...”

Najtrafniej istotę zagadnienia ujmuje Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 03 listopada 1994r. w sprawie III APr 43/94...” zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty sumy symbolicznej, czy też określonej sztywnymi regułami tak jak w ustawie wypadkowej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Zadośćuczynienie winno uwzględniać doznaną krzywdę poszkodowanego, na którą składają się cierpienia fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości oraz cierpienia psychiczne polegające na ujemnych przeżyciach przeżywanych bądź w związku z cierpieniami fizycznymi, bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju, zwłaszcza trwałymi lub nieodwracalnymi...” (OSA 1995/5/41).

Reasumując można stwierdzić, że określając wysokość zadośćuczynienia, Sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zwłaszcza stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych (pobyt w szpitalu, bolesność zabiegów, dokonywane operacje, leczenie sanatoryjne itp.), trwałość skutków czynu niedozwolonego (kalectwo, oszpecenie, bezradność życiową, poczucie nieprzydatności), prognozy na przyszłość (polepszenie lub pogorszenie stanu zdrowia), wiek poszkodowanego (zwykle większą krzywdą jest kalectwo dla osoby młodszej), niemożność wykonywania ulubionego zawodu, uprawiania sportów, pracy twórczej, artystycznej, zawarcia związku małżeńskiego, posiadania dzieci, utratę kontaktów towarzyskich, możliwości atrakcyjnych wyjazdów, wycieczek, chodzenia do teatru, kina, na plażę itp., a także przyczynienie się poszkodowanego do powstania lub zwiększenia szkody (art. 362 k.c.).

Powyższe poglądy w całości podziela Sąd meriti.

Zasądzając w przedmiotowej sprawie zadośćuczynienie Sąd miał na względzie przede wszystkim fakt, iż powód w wyniku zdarzenia stał się osobą jednooczną, nie może realizować swoich marzeń, nie będzie nigdy kierowcą w transporcie, jednooczność ogranicza go w zdolności do pracy zawodowej co nie jest bez znaczenia u osoby młodej stojącej na progu życia, zwłaszcza u mężczyzny będącego głową rodziny. W związku z tym powód odczuwał i w dalszym ciągu odczuwa poważny dyskomfort psychiczny, w szpitalu załamał się, nie chciał odwiedzin, trudno było mu się pogodzić z kalectwem, był konsultowany psychiatrycznie. Obecnie w związku ze swoimi obrażeniami unika towarzystwa, stał się nerwowy. Powód był poddawany dwóm operacjom, pozostała mu po wypadku nie tylko jednooczność ale także skrzywiony nos i asymetria twarzy. Blizny u powoda nie mogą być w jakikolwiek sposób skorygowane plastycznie bo się do tego nie nadają. Wszystkie te okoliczności a w szczególności trwałe kalectwo w postaci jednooczności sprawiają, iż odpowiednim zadośćuczynieniem dla powoda pozostanie kwota 160.000 zł co przy uwzględnieniu wypłaconej powodowi kwoty 40.000 zł daje zasądzoną kwotę 120.000 zł.

W ocenie Sądu zasądzona kwota zadośćuczynienia przy uwzględnieniu kwoty już wypłaconej uwzględnia wszystkie okoliczności sprawy i z pewnością osiągnie swój cel w postaci złagodzenia doznanej przez poszkodowanego krzywdy i

przynajmniej w jakiejś mierze zrekompensuje jego cierpienia , a z pewnością nie jest w świetle powyższych rozważań nadmierna .

Wszystkie powyższe okoliczności wskazują , iż zasądzone zadośćuczynienie jest w pełni adekwatne do rozmiaru szkody i cierpienia jakich doznał powód na skutek zdarzenia w związku z czym dalej idące żądanie nie zasługuje jednak na uwzględnienie .

II. **odszkodowanie**

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty . W myśl § 2 w/w przepisu jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Pełnomocnik powoda domagając się odszkodowania wskazał , iż na to odszkodowanie składa się kwota 100 zł którą powód poniósł na zakup protezy oka oraz koszt trzykrotnych dojazdów do Ł. gdzie proteza ta była wykonywana. Żądanie takie jest w pełni uzasadnione i zostało stosownie udokumentowane złożonym rachunkiem oraz potwierdzeniem faktu , iż powód podczas podróży korzystał z transportu znajomej , która dowiozła go na zabiegi samochodem osobowym S. (...) . Mając na uwadze , iż z Ł. do Ł. jest około 60 km to jeżdżąc do Ł. trzy razy powód był zmuszony pokonać samochodem około 360 km , żądanie zwrotu kosztów w tym zakresie w wysokości 80 zł wcale nie jest zatem wygórowane i w całości zasługuje na uwzględnienie .

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. mając na uwadze , iż powód w zgłoszeniu szkody nie wskazał konkretnej kwoty której żądał w ramach likwidacji szkody. Zgodnie ze stanowiskiem zawartym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6.07.1999r. III CKN 315/98 OSNC z 2000r. nr 2 poz. 31 – które Sąd w niniejszej sprawie w całości podziela - zakład ubezpieczeń nie pozostaje w opóźnieniu co do kwot nie objętych jego decyzją jeżeli poszkodowany po jej otrzymaniu lub wcześniej nie określi kwotowo swojego roszczenia .

Powód w zgłoszeniu szkody nie określił kwotowo swojego roszczenia , nie określił go także później chociażby w piśmie z dnia 30 września 2009r. czy też w piśmie z dnia 2 listopada 2009r. w którym pisze jedynie o większym zadośćuczynieniu . Roszczenie zostało tak naprawdę sprecyzowane przez powoda dopiero podczas rozmowy telefonicznej w dniu 15 stycznia 2010r. / k. A 24 akt szkodowych / na kwotę 80.000 zł .

Sąd zasądził odsetki od tej daty od kwoty 41.000 zł (bowiem żądanie pozwu zostało cofnięte co do kwoty 39.000 zł wobec wypłacenia tej kwoty powodowi w kwietniu 2010r.) mając na uwadze , iż ubezpieczyciel zebrał już cały materiał łącznie z orzeczeniem lekarskim co pozwalało na podjęcie decyzji bez oczekiwania na dalszy rozwój wypadków zwłaszcza , że postępowanie likwidacyjne trwało już ponad 3 miesiące.

Podobnie jeżeli chodzi o odsetki od pozostałej kwoty 79.000 zł zostały zasądzone poczynając od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu z takich samych powodów.

Jeśli zaś chodzi o odsetki od zasądzonego odszkodowania w kwocie 180 zł to Sąd zasądził je od dnia wniesienia pozwu zgodnie z żądaniem powoda bowiem to roszczenie powód zgłosił już w piśmie z dnia 2 listopada 2009r. załączył przy tym rachunek na protezę oka i pozostała ona bez odpowiedzi zakładu ubezpieczeń .

Sąd zasądził także odsetki ustawowe od kwoty 39.000 zł która to kwota została powodowi wypłacona w dniu 7 kwietnia 2010r. za okres od dnia 15 stycznia 2010r. (czyli od dnia sprecyzowania pozwu) do dnia 7 kwietnia 2010r. (czyli do dnia wypłaty kwoty 39.000 zł) a to na podstawie art. 481§ 1 k.c.

Na podstawie art. 203 k.p.c. w zw. z art. 355 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 39.000 zł wypłacanej powodowi przez pozwanego co do której pełnomocnik powoda cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia .

Sąd obciążył pozwanego kosztami także od części w której umorzył postępowanie wobec cofnięcia pozwu bowiem fakt , iż pozwany po wszczęciu procesu wypłacił powodowi kwotę 39.000 zł nie zmienia faktu , iż w tym zakresie powództwo było celowe i w tym zakresie można powiedzieć , iż pozwany uległ powodowi .

Dlatego też w ramach zwrotu kosztów procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z przepisami z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 z późn. zm.) Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4330 zł stanowiącą odpowiednią część kosztów procesu obciążającą pozwanego.

Mając na uwadze , iż powód w znaczniejszej części wygrał sprawę dlatego też pozwany winien ponieść odpowiedni procent nieuiszczonych kosztów sądowych na które to koszty skład się opłata sądowa od pozwu i wydatki poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa na koszty wynagrodzenia biegłych .

Dlatego też Sąd na podstawie art.113 ust. 1 ustawy z 25 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167 poz.1398 ze zm.) w zw. z art.98 k.p.c. nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 9.020 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych obciążających stronę pozwaną (od uwzględnionej części powództwa) .

Na podstawie art. 113 ust. 2 pkt 1 w/w ustawy sąd nakazał ściągnąć od powoda z zasądzonych roszczenia kwotę 2.255,41 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych obciążających powoda .